

gärna trots allt, allt, allt, hoppas på ljusnande tider en sådan där ljuvlig stund ute i den vaknande naturen.

26 april 1940

Vi går på sykurs

Från min barndom minns jag som något särskilt spännande när hemsömmerskan kom och fjolårets sommarkläder skulle avprovas, ändras, ärvas och kasseras. Det evigt kvinnliga gjorde sig tidigt gällande – älsklingsklänningarna sökte man i det längsta få behålla, men motsatsen fick gärna efterföljande syskon ärva. När kläderna passerat alla åldersinstanser och blivit nötta och blekta, hamnade de i lappsäcken. Nu frågar mina egna telnings otåligt efter sommarklänningarna. Lustigt nog älskar de ej de oömma, praktiska overallerna och byxorna, de kommer på efter protester, då däremot alla klänningar högeligen gillas.

Någon hemsömmerska har jag ej, men efter några ingående studier och inköp i handelsboden finns nu ljust, som varaktigt material lämpat för både flickor och pojkar och mig själv. Och just nu, när jag tänkte ta itu på allvar med tillklippning och sömnad, då kommer en snäll och duktig fröken medförande en rad fina Huskvarna symaskiner och håller fem dagars sykurser i socknens alla delar. Vi får lära oss att rätt hantera alla de små händiga

apparater som följer med maskinerna. Vi fällar, rynkar och framför allt stoppar.

För en stadsbo låter det kanske otroligt att vi ej kan stoppa på maskin. Det kan bero på att vi har mycket gamla maskiner med långskyttel, och ingen visat oss hur man skall gå till väga. Nu stoppar vi vårt linne, och tänk bara på ett stort hål på t. ex. trikå lägga en dubbel gasbinda över hålet och så stoppa – smidigt, starkt och snabbt. Vi får klippa till kläder till barnen eller till oss själva och får hjälp med att prova in dem. För den som ej är så tränad i sömnadens mysterium är det en viss konst att få kjolens alla sex våder på rätt ställe eller att klippa och sätta dit ärmarna rätt.

När den sista kursen är avslutad samlas vi alla, ett 50-tal damer, till ett gemytligt knytkalas, där vi utställer våra alster.

16 maj 1940

I väntan på regn och värme

Efter allt brådskanie, bullrande arbete med traktorer, körslor, dammsugare och piskkäppar har det blivit så förunderligt stilla utom- och inomhus. Det blev pingst,